

om Ændringer i Ejendomsbeskatningen, aldrig grebet ind; det er gaaet sin udmærkede Gang. Og jeg er af den Anskuelse — Tiden vil vise, om den er rigtig —, at kommer vi, hvad jeg venter, ind i meget vanskelige økonomiske Forhold for Landet, hvorunder Forholdene maaske kommer til at ligne dem i 1880'erne og 90'erne, saa vil Beskatningen paa fast Ejendom, navnlig i de magre Egne af Landet, gaa tilbage, den er jo høj i Øjeblikket. Den gik tilbage i de nedadgaaende Aar i Halvfemserne og gik over paa Indtægt og Formue, fordi det ikke var muligt at opretholde den. Det er en Udvikling, jeg tror, vi vil komme ind i igen i Sognekommunerne. Denne Skat gaar noget tilbage i Nedgangstider og gaar i Opgangstider den modsatte Vej, og det er en fuldkommen rigtig og sund Maade af praktisere Beskatning paa fast Ejendom paa. Landbokommissionen foreslog, at man i Opgangstider skulde forhøje Promillen og i Nedgangstider formindske den. Det har Kommunerne selv praktiseret i tidligere Tid.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Grundværdistigningsskyld, skal jeg ikke sige meget derom. Vi har vist vor Villighed til at forhandle derom, men jeg ser ikke, at man heller her har fundet en fuldt ud god Løsning. Det er jo et Spørgsmaal, vi kan forhandle om. I mange Kredse, som er imod Grundskylden, er der netop Tilbøjelighed til at gaa ind paa Grundværdistigningsskyld, fordi man mener, at de Værdier, der opstaar paa Grund af Samfundets Vækst, paa Grund af Kommunens eller Statens særlige Foranstaltninger, bør særligt beskattes. Der er mange af dem, der er imod Grundskylden, som i Virkeligheden godt kunde gaa med til en saadan Beskatning, og vi er villige til at træde ind i Forhandlinger om det Spørgsmaal, naar vi kan finde en rationel Maade at løse det paa. Jeg indrømmer, at den Anvisning, som Landbokommissionen gav, har en vis Svagheit, men jeg maa dog sige, at jeg indtil videre finder, at den Løsning, som der blev foreslaet, i alt Fald ikke er et helt dærligt Udgangspunkt for Forhandlingerne; men det kan vi jo altsaa komme til senere.

Endelig vil jeg gerne sige med Hensyn til § 24, at her vil jeg mene — og det tænker jeg ikke, der bliver nogen Uenighed mellem den højtærede Minister og mig om —, at vi maa sikre Kommunerne i det hele taget, at de faar den Afgift, den Beskatning af Statens Ejendomme, som de hidtil har haft. Det er muligt, at det, som her er foreslaet, vil kunne dække dette. Tallet

er det samme, som i sin Tid er foreslaet af det ærede Medlem Hr. Kragh i det Ud-kast, han har givet til kommunal Beskatning af faste Ejendomme. Men det kan jo undersøges, om det nu ogsaa er tilstrækkeligt. Jeg har hørt adskillige Kommuner, baade Købstadkommuner og Landkommuner, udtale nogen Ængstelse for, at der her skulde blive en Nedgang i deres Indtægter, at de ikke skulde faa det samme ind, som de har faaet hidindtil efter den gældende Lov, og der maa jeg mene, at man maa sørge for, at deres Indtægter ikke bliver beskaaret.

Jeg kan da ikke se rettere, end at det Forslag, som her er forelagt, kan være Forhandlingsgrundlag, og jeg for mit Vedkommende maa udtale Ønsket om, at det skal kunne lykkes os i den kommende Vinter og inden April her i den høje Rigsdag at enes om en Reform af de kommunale Ejendomsskatter. Jeg tror, at Stemningen ude i Landet mere og mere vokser for at faa en saadan Reform gennemført. Jeg ser et Fingerpeg deri, at der i denne Tid kommer adskillige Adresser ind til Rigsdagen og Regeringen gaaende ud paa, at man bør sørge for at faa denne Reform gjort færdig, og derfor vil jeg haabe, at der maa vise sig saa megen Forhandlingsdygtighed, ogsaa navnlig fra Ledelsens Side herinde, at vi fra vor Side kan gaa med.

Med Hensyn til det andet Lovforslag, som den højtærede Formand har ment, vi ogsaa kunde omtale ved denne Lejlighed, skal jeg fatte mig meget kort. Jeg skal derom sige, at en Forlængelse af Hartkornskatten for et Aar er der slet ikke Tale om, at vi fra vor Side vil kunne medvirke til. Det tog vi ogsaa bestemt Afstand fra i Fjor. Hvorvidt vi i det hele taget kan tiltræde Forslaget i ændret Form, skal jeg ikke helt ud kunne sige i Øjeblikket. Derfor maa jeg for mit Vedkommende ønske, at Forslaget bliver sendt i Udvalg, for at vi nærmere kan overveje det der.

Ja, med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at vi gaar i Gang med Forhandlingen om Grundskyldsforslaget, og udtale Haabet om, at der maa kunne komme et Resultat ud af det, idet jeg gaar ud fra, at det vil blive henvist til et Udvalg, naar Forhandlingerne er gaaet til Ende.

Fibiger: Heller ikke jeg skal holde noget langt Foredrag angaaende denne Sag, idet vi jo i Fjor drøftede den meget indgaaende, jeg kan henholde mig til de Udtalelser, som jeg den Gang paa mit Partis Vegne fremsatte. Der er dog nogle faa Bemærkninger, som jeg kunde ønske at gøre.